

wtorek, 17.03.2020

## WIERNOŚĆ MAŁŻEŃSKA

### **1. Po co wierno?? w XXI wieku?**

#### **a) wypaczony obraz w masmediach,**

Wielu współczesnych ludzi odpowiada na tak postawione pytanie w następujący sposób: „wierność nie jest już potrzebna”, „jest to sprawa przestarzała, o której nie warto nawet dyskutować”, „wierność ogranicza ludzką wolność, odbiera człowiekowi prawo do szczęścia”. Niestosowne jest już nawet samo poruszanie tego tematu. Wielu ludzi oskarży nas zaraz o próbę wpędzania ich w kompleksy, chęć wywoływania poczucia winy, brak postępowości i dziwactwo.

Skąd biorą się takie poglądy? Kto kształtuje takie postawy wśród ludzi?

Odpowiedź nasuwa się tutaj sama i trzeba ją podać mimo ryzyka natychmiastowego oskarżenia nas o wyznawanie spiskowej teorii dziejów.

Takie wypaczone obrazy są kreowane w znacznej mierze przez masmedia.

Zresztą nie powinniśmy się wstydzić mówiąc o spisku, bowiem pisze o tym także Jan Paweł II w „*Evangelium vitae*” (17):

„(...) stoimy tu w rzeczywistości wobec obiektywnego «spisku przeciw życiu», w który zamieszcane są także instytucje międzynarodowe, zajmujące się propagowaniem i planowaniem prawdziwych kampanii na rzecz upowszechnienia antykoncepcji, sterylizacji i aborcji. Nie można na koniec zaprzeczyć, że również środki społecznego przekazu biorą często udział w tym spisku”.

Wątpiącym w te słowa można polecić lekturę programów większości stacji telewizyjnych. Ile miejsca zajmują tutaj chociażby filmy, których bohaterowie zmieniają partnerów jak rękawiczki, a stosunki seksualne są traktowane jak czynności fizjologiczne. Takie wzory podsuwa się dzisiaj zwłaszcza młodym ludziom na ekranach kin i telewizorów. Idolami zostają aktorzy i piosenkarze, którzy w niezliczonych wywiadach i programach chwalą się swoimi nowymi podbojami miłosnymi i licytują się liczbą uzyskanych przez siebie rozwodów. Oni właśnie przedstawiani są jako ci, „którym się udało”, „którzy się liczą” i są z tego powodu szczęśliwi. Życie ludzi nie ulegających seksualnym ekscesom i szaleństwom jest ukazywane jako nudne, pozbawione jakiegś «nutki przygody».

Jednak ludzie myślący nie powinni bezkrytycznie przyjmować tego wszystkiego, co podają media. Nie można dać sobą manipulować. Trzeba pamiętać, że ludzie związani z przemysłem filmowym i muzycznym kilkakrotnie przekraczają przeciętny wskaźnik zdrad małżeńskich i często swoimi wypowiedziami próbują po prostu usprawiedliwić swoją rozwiązłość. W gromadzie zawsze raźniej, więc im więcej ludzi uda im się nakłonić do podobnego stylu życia, tym bardziej czują się usprawiedliwieni. Zadajmy także następujące pytanie: Skoro dzięki takiemu trybowi życia, ludzie ci są tak szczęśliwi jak pokazują to masmedia, to dlaczego jest wśród nich o wiele więcej samobójstw i depresji niż w innych grupach społecznych, i są stałymi pacjentami psychologów i psychiatrów? Po dokładnym przyjrzeniu się tej kwestii dostrzeżemy, że dzieje tych ludzi nie są wcale argumentem „przeciw”, ale „za” wiernością.

#### **b) AIDS i choroby weneryczne**

Innym problemem związanym z następstwami niewierności są choroby przenoszone drogą płciową. Chodzi tutaj o choroby weneryczne, a także o bolesny dla naszych czasów problem AIDS. Czymś bardzo drażniącym współczesnego człowieka jest mówienie o

tych chorobach, jako o „karze Bożej”. Wiąże się to z utożsamianiem przez wielu ludzi kary z zemstą, która zakłada jakieś subiektywne zadowolenie mściciela i nie zawsze jest przejawem sprawiedliwości. Tymczasem, jak mówi abp Georg Eder, kiedy Bóg karze nie czyni tego z pragnienia zemsty, ale po to, by zbłąkanego sprowadzić na powrót do domu, jeśli jedynym na to sposobem okazuje się chłosta.

Jednak dla ludzi żyjących hasłem rewolucji seksualnej: „dobrem jest tylko to, co sprawia subiektywną przyjemność”, mówienie o karze Bożej jest naruszeniem autonomii człowieka, a co gorsza narusza jedno z największych „tabu” w naszych czasach, bo przecież tam gdzie jest kara, tam musiał być przedtem grzech.

Na ich nieszczęście z faktami trudno jest dyskutować. A przecież jedyną naprawdę skuteczną ochronę przed AIDS oraz przed innymi chorobami przenoszonymi drogą płciową jest czystość przedmałżeńska i wierność małżeńska. Zbieranie coraz większego śmiertelnego żniwa przez AIDS jest paradoksalnie jednym z mocniejszych argumentów przemawiających za tym, że wierność w XXI wieku jest konieczna, bowiem czystość przedmałżeńska oraz wierność małżeńska są najpewniejszym sposobem zapobiegania wszelkim chorobom przenoszonym drogą płciową, a zarazem są rękojmiami pomyślności życia małżeńskiego i rodzinnego.

*Dowcip.*

Gabrys robi żonie wymówki o listonosza.

– Ty to nigdy nie byłeś mi wierny! – broni się żona przed oskarżeniami męża.

– A ty byłaś mi zawsze wierna?

– Och, bardzo często!

## **2. Jak dochowa? wierno?ci?**

### **a) rady do?wiadczonych ma??onków**

Dotąd staraliśmy się wykazać, że wierność jest nadal nieodzownie potrzebna dla szczęśliwego i pomyślnego życia w małżeństwie i rodzinie. Trzeba jednak zastanowić się jeszcze nad tym, w jaki sposób jej dochować, gdyż jest prawdą, iż jak każda rzecz dobra i piękna, wierność będzie czasami wymagała ofiary. Przekonuje nas o tym lektura wielu dzieł literatury pięknej. Na gruncie polskim trzeba tu wspomnieć choćby „Potop” H. Sienkiewicza, gdzie wspaniałym przykładem wierności wymagającej trudu i samozaparcia jest postawa Oleńki Billewiczówny. Pozostaje ona wierna testamentowi ojca pomimo wielu iście „szatańskich zasadzek” na jej cnotę ze strony księcia Bogusława, który nie cofnął się przed kłamliwym oczernieniem jej wybranka, a nawet przed obietnicą małżeństwa, co byłoby dla Oleńki (zważywszy pochodzenie księcia) olbrzymią nobilitacją.

O wierności uczy nas bardzo wiele także lektura mitologii greckiej. Tutaj symbolem wierności jest Penelopa – żona Odyseusza. Odyseja Homera podaje, że czekała na powrót męża spod Troi 20 lat. Niepokojona przez zalotników, odkładała wybór nowego małżonka do czasu ukończenia całunu śmiertelnego dla teścia Laertes (który w dzień tkła, a nocą pruć). Gdy nie pomógł ten wybieg, nakazała zalotnikom naciągnięcie łuku Odysa i trafienie jedną strzałą do wyznaczonego celu. Tej pracy nie mógł wykonać nikt, prócz jej męża. Dzięki zachowaniu wierności doczekała się powrotu swego małżonka, który rozprawił się z nachodzącymi ją zalotnikami.

Także Biblia w wielu miejscach podaje przykłady i wzory wierności. Można tu wspomnieć opowiadanie o Zuzannie zamieszczone w trzynastym rozdziale księgi Daniela. Zuzanna, żona Joakima, piękna i bogobojna kobieta wzbudziła pożądanie dwóch starców, którzy

byli sędziami ludu. Zagrozili oni owej niewieście, że jeśli nie zgodzi się z nimi obcować oskarżą ją o zdradę i skażą na śmierć. Jednak Zuzanna postawiona przed tak trudnym wyborem zachowała wierność wobec swego męża. Kiedy już wydawało się, że konsekwencją tej decyzji będzie śmierć niewinnej kobiety Bóg nieoczekiwanie zesłał jej wybawienie i uratował ją za pośrednictwem Daniela. Ów młodzieniec wypytując obu starców osobno udowodnił im kłamstwo i ocalił Zuzannę. W ten sposób Bóg pokazuje nam, że wierność zawsze będzie przez Niego nagrodzona i pomimo tego, że czasami kosztuje wiele wyrzeczeń trzeba jej dochowywać, bo w przeciwnym wypadku nigdy człowiek nie osiągnie szczęścia.

### **b) wierno?? w ma?ych sprawach,**

Jednak czy dzisiaj możliwe jest zachowanie wierności?

Z całą pewnością TAK. Bardzo liczne przykłady wiernych sobie małżonków, z którymi się spotykamy w naszym życiu, ukazują, że wierność i szczęście, które ona ze sobą niesie, są możliwe dla każdego małżeństwa.

Nie ma co prawda jakiejś uniwersalnej recepty na zachowanie wierności, niemniej warto zapoznać się z licznymi wskazówkami, które wysuwają w tej kwestii specjaliści oraz doświadczeni małżonkowie. Naprawdę warto jest prosić znane sobie starsze małżeństwa o pewne rady w tym względzie. Na pewno z praktyki swego życia tacy ludzie będą mogli udzielić wskazówek często cenniejszych, a przede wszystkim bardziej dostosowanych do realiów świata, niż ma to miejsce w wielu „mądrych”, grubych książkach.

Pomocą może być w tej kwestii także pamięć w codziennym życiu o tym, aby nie lekceważyć „małych spraw”. Zdrada małżeńska w większości przypadków bywa wynikiem jakiegoś dłuższego procesu. Poważne problemy często zaczynają się od nieważnych z pozoru zaniedbań i sprzeczek. Dlatego bardzo istotne jest, aby zawsze wyjaśniać sobie nawet najmniejsze nieporozumienia. Nie można zostawiać „w zawieszeniu” żadnych konfliktów i różnic zdań. Jeśli małżonkowie nie nauczą się osiągać kompromisów przy okazji drobnych sprzeczek, bardzo trudno będzie im porozumieć się w razie większych kryzysów. Wzajemne rozmawianie o swoich problemach powoduje wzrost zaufania między narzeczonymi, a później małżonkami oraz większe poczucie współodpowiedzialności za siebie. Ktoś mógłby powiedzieć, że to wszystko nie wystarczy do wytrwania w wierności. Być może. Pamiętajmy jednak, że w chwilach, kiedy wierność małżeńska będzie wystawiona na próbę, takie zaufanie i współodpowiedzialność może przechylić szalę decyzji na stronę zachowania wierności.

„Bycie wiernym w małych sprawach” oznacza także dotrzymywanie słowa danego współmałżonkowi w różnych sytuacjach życia. Niedopuszczalne jest okłamywanie i oszukiwanie drugiej strony nawet w najbardziej błażej sprawie. Nie oznacza to oczywiście, że każdy kto okłamuje swojego współmałżonka będzie się później dopuszczał zdrady, ale jednak w pewnych okolicznościach (na przykład dłuższe rozstanie ze współmałżonkiem na skutek podjęcia pracy za granicą albo wyjazd na delegację) może być mu łatwiej ulec takiej pokusie.

### **c) „wszystko mog? w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4,13).**

Najważniejszą jednak wskazówką dla małżonków wydaje się być następujące zdanie św. Pawła: „wszystko mog? w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4,13).

Bóg, który ustanowił instytucję małżeństwa i chciał, aby między małżonkami panowała wierność, na pewno nie odmówi swej pomocy w tym względzie tym, którzy Go o to proszą i Jemu się powierzają. Zdaniem wielu specjalistów, występujący w ostatnim czasie wzrost liczby rozwodów oraz zdrad małżeńskich jest spowodowany tym, że coraz mniej małżeństw modli się wspólnie w swoich domach.

Niech zakończeniem tej katechezy będzie gorący apel do narzeczonych:

„Módlcie się za siebie wzajemnie! Módlcie się wspólnie prosząc Boga, aby pozwolił wam wytrwać w wierności. Oddajcie swoje małżeństwa pod opiekę Chrystusa i Jego Matki – Panny Wiernej”.

*Artykuł opracował:*

*Dariusz Majkowski*